

BRUKSHUNDEN

Glöm ej att lösa medlemskortet, som utsändes per postförskott i början av året. Tidskriften utsändes endast till dem som betalt årsavgiften. (Förut har nummer 1 tillställts föregående års medlemmar.)

(Foto: Comp's)

Nyimporterade JOGGI von der ELFENWIESE SHSB nr 97450 f 28 maj 1945, e Erlo von Erlenmoos SHSB 85076, u Cilla von Etzliberg SHSB 83627. Svart och gul. Uppf herr Martin Gredig, Langacker, Schweiz. Äg direktör Henrik Andreasson, Möndal, innehavare av Kennel av Åsabo, Lyftabro, postadress Frillesås, telefon Frillesås 68. Joggi har erövrat 1:a pris i skl och cert såväl i Malmö som Göteborg 1946.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Stockholmsavdelning

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Verkm. E. Guldbrandson,
Näckrosvägen 35, VII, Solna
Tel. 2769 10
Postgiro 158283

*Centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens
gemensamma expedition,*

Sveavägen 25—27, 3 tr., är öppen
kl. 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara re-
daktionen tillhanda senast den 28 för att med
säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

Gynna Annonsörerna!

Stockholmsavdelningens

Dressyr- kurser

börjar

i slutet av januari
1947

VETERINÄR

EMIL GLÜCK

Mottagning för hundar, Artillerigatan 23
Tid efter överenskommelse. Tel. 67 45 22

God Jul

och

Gott Nytt År

tillönskar

AB. Tengers Hundbrödsfabrik, Stockholm

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ARG. 7

DECEMBER

1946

Nr 11—12

Tilländalupet arbetsår!

Aterigen har ett år gått till ända. Man har därunder gjort rön av olika slag — goda och tyvärr även mindre goda. Med stöd av vunna erfarenheter kan man i alla fall börja det nya arbetsåret med de goda föresatserna att skapa något nytt och att vara litet mera produktiv till klubbens och våra hundars fromma.

Detta gäller var och en inom organisationen utan undantag, men de största kraven ställas givetvis på styrelseledamöterna, såväl ordinarie som suppleanter samt på kommittéer och utskott, ja, på envar som åtagit sig något uppdrag, ty på styrelseledamöterna har man rätt att ställa högre anspråk än på den enskilde medlemmen, som arbetar så att säga i periferien bland hundägare, vilka ännu icke insett fördelen

av att tillhöra vårt SBK. Tyvärr måste man — ehuru det kan anses mindre lämpligt — göra en del erinringar beträffande en del styrelseledamöters sätt att förvalta sitt pund. Många sakna den initiativkraft, som oundgängligen måste finnas, då det gäller föra en sak framåt. Detta har påtalats vid tidigare tillfällen i denna tidskrift — dock utan märkbart resultat. Den person, som på grund av bristande tid eller andra orsaker icke kan uppfylla de krav man vågar ställa på en styrelseledamot, borde avsäga sig återval och lämna plats för andra, som med större intresse och arbetsvilja kunna fullgöra sina uppdrag. Låt oss minnas detta vid de snart stundande styrelsevalen.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

Sigfr. Sund.

Finlands hundar

När jag efter en mer än tioårig bortovaro åter mötte våra finska kennelvänner och deras hundar, var det med en viss undran om förhållandena av i dag. Ryktet hade förspört, att hundstammen var starkt decimerad och kvaliteten dålig, men sett mot bakgrunden av Finlands näringsfysiologiska problem var tillståndet dock rätt bra.

Den entusiasm och kärlek till djuren, som framskyntade, var i sin kärva enkelhet rörande och litet uppmuntran från bättre lottade broderländer skulle säkert ha sitt good-will värde.

Bortsett från hundens direkt ekonomiska betydelse, är jag efter denna resa om möjligt än mer övertygad om våra fyrbenta vänners stora psykologiska värde i samhällskroppen, icke minst i svåra tider, sedan må våra hundhatare säga vad de vilja...

Kennelfolket i Norden har börjat sitt icke oväsentliga arbete med att skapa vänskap mellan folken. Må den grenen på förståelsens träd bliva rikt bärande.

Vid den nationella hundutställningen i Finlands ståtliga mässhall den 26—27 okto-

ber i år uppvisades cirka 350 djur, representerande ett fyrtiotal raser.

Schäfern som Finlands främste tjänstehund dominerade med cirka 100 exemplar. Segrande hund blev »Valjo Into von Tychoburg», en god, kraftfull hund, men enligt mitt förmenande väl tung. Segrande tik blev »Mäntyniemen Anu», en tio månader gammal, direkt syskonavelprodukt efter »Into von Tychoburg» u »Joy von Tychoburg». Tiken var mycket vacker och verkade sund.

Rottweilern, representerad av sju exemplar med HPN:n »Tomi» som segrare och bland tikar HPN:n »Barry». Tvåan bland hanhundar, HPN:n »Boobi» och segrartiken voro fallna efter Ch »Raj SKKS 601 TT».

Vad riesenschnauzern beträffar, kunde endast en nio månader gammal tik, HPN:n »Gitta», fallen efter »De Ninas Nalle», försvara ett första pris, trots att en del tyska hundar införts i landet.

Airedaleteriern, som i Finland uppskattas mycket som tjänstehund, representerades av över tjugo hundar med vår egen gamle kämpe »Ch Trotts Trots Allt» i täten som ensam etta bland hannarna. Hunden har av sin ägare, fru Tegnér, välvilligt ställts till avelstjänst i Finland, ett vackert föredöme. Segrande tik blev »Edmundtopp Laila».

Collien var ett mindre glädjande kapitel, samtliga med dåligt hårlag, magra och med rävöron. Det utdelades emellertid ett tredjepris i segrarklass bland hundar och ett första pris bland tikar.

Min speciella skyddsling boxern företräddes av ett trettiotal djur på gott och ont. Ofta bra kroppade med goda bakben och rörelser brusto nästan samtliga i fråga om huvudets konstruktion och ögonens färg. Direkta rovdjursögon förekommo dock endast i några fall, men dessa måste obönhörligen bort ur aveln. Dessutom fick jag i Finland ytterligare belägg för, att denna ögonfärg har ett visst samband med djurens karaktär. Jag lyckades emellertid ur samlingen plocka ut tre gula tikar, vilka med lämpliga täckhundar säkert kunna tjäna aveln. De voro »Hummelin Tina», »Bassy av Barberina» och »Tosca av Hummeli» i nu nämnd ordning. Täckhundar till dessa tikar ha välvilligt utlovats av ägarna

till de svenska lejonerna »Ukas», »Lord» och »Pompe», och våra finska vänner äro mer än tacksamma för denna hjälp.

Vår svenska championuppfödare fru Lundqvister har redan en gång utlånat Ukas, och jag såg resultatet i Finland. Det är häpnadsväckande, vilken särprägel Ukas sätter på sin avkomma och den särprägel skäms icke för sig.

Beträffande de tigrerade hundarna, var det sämre ställt i Finland, liksom också här, och varianten befinner sig tydligen i en dalgång. Jag efterlyser en god tigrerad hane för Finlands räkning.

I Finland dömde jag även mellanschnauzer och spaniels, men de tillhöra ett annat kapitel.

Bedömningen av utställningens vackraste hund omfattade samtliga raser, uppdelade i två grupper, tjänstehundar och sällskaphundar (till denna senare grupp räknades även jakthundar), var som vanligt en problematisk uppgift. Efter en långvarig och ingående granskning kvarstodo bland tjänstehundar den segrande rottweilertiken, schäferhannen och airedaleteriern, vilka vunno i nämnd ordning. Bland sällskaphundarna blev ordningsföljden en pekingsger, en cockerspaniel, en släthårig svart tax och en strävårig foxterrier.

Av min resumé torde framgå, att Finlands kennelfolk är i behov av ett visst stöd, varför jag vädjar till svenska kennelvänner att i möjligaste mån skänka ett dylikt. Bortse för dagen eller för det närmaste året från ekonomiska vinster, tacksamhet och kennelära komma säkerligen icke att utebliva.

Stockholm i november 1946.

Algot Carrington.

Nattävling!

SBK:s Stockholmsavdelning anordnar en nattävling vid Helenelund den 25 jan. 1947.

Samling vid sportstugan kl. 18.30.

Anmälningstiden utgår den 18 januari.

Deltagarantalet är begränsat, så endast de 15 först anmälda hundarna få delta.

Bruksprovskommittén.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

På senaste tiden har tyvärr vissa tendenser börjat göra sig gällande att utnyttja bristen på goda hundar framför allt inom schäfferrasen till en föga uppmuntrande handel. Vissa personer, som dock lyckligtvis icke äro medlemmar i SBK, tillämpa en prispolitik, som är i högsta grad otrevlig för att icke säga på gränsen till ohederlig. Ett mycket vanligt trick är att en eventuell köpare får meddelande om, att den eller den hunden skulle försålts till England eller Skottland för enligt svenska förhållanden fantasihöga priser. Detta påstående är praktiskt taget alltid osant bland annat beroende därpå, att karantänsbestämmelserna i England äro hindrande för export dit. På grund av vissa svenska uppfödarens uppträdande har däremot de engelsmän, som trots karantänsbestämmelserna velat importera hundar, enligt uppgift numera varnats för handel med svenska uppfödare. Det har nämligen förekommit, att hundar offererats till vissa ofta mycket höga priser och då den engelske

köparen accepterat, har genom undanflykter köpet skjutits på framtiden och priset stigit. Det är självklart, att ett sådant uppträdande skadar den svenska kennelsaken.

Draghundssäsongen står nu inför sin början. Det är därför önskvärt, att avdelningarna omgående insända begäran om att anordna draghundstävlingar, så att ett tillfredsställande tävlingsprogram kan upprättas.

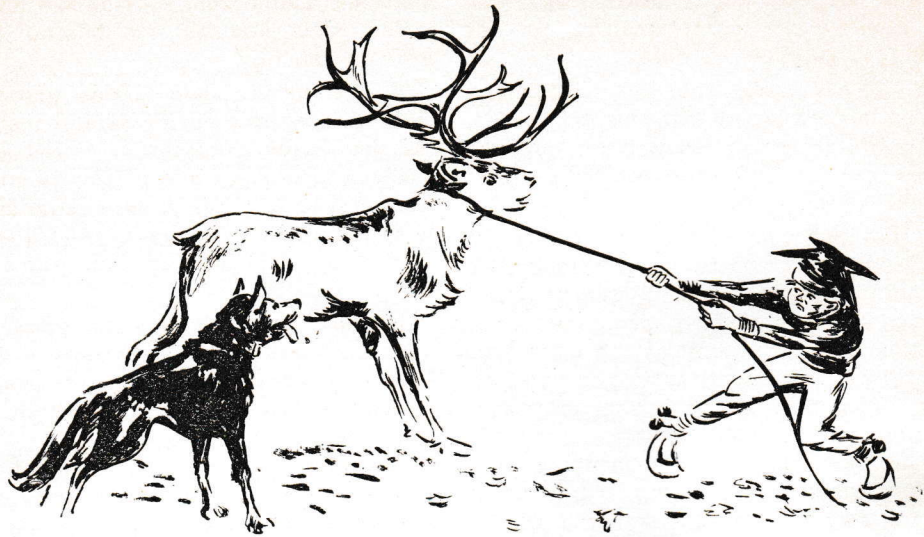
En ny avdelning har bildats i Sandviken med ett 30-tal medlemmar.

En tendens gör sig numera gällande att begära lokalavdelningar på platser, som knappast kunna bära upp en dylik. Jag tillåter mig därför föreslå, att de olika lokalavdelningarna undersöker, huruvida de kunna bilda sektioner inom sina verksamhetsområden, då det torde vara mera praktiskt med sektioner än med alltför små lokalavdelningar. Framställningar om att godkänna smärre lokalavdelningar har detta år vid flera tillfällen måst avslås.

Sven Hydén.

För morgondagens tid ...

REVUE
Exclusive

GAMLE TOM

Av Holger Åbyson

Han såg verkligen gammal och utlevad ut, gamle Tom, renskötare Niklas Lauris schäfer. När han gick, såg det ut, som om han inte längre förmådde få med sig det ena bakbenet lika snabbt som det andra. Till en början trodde Niklas renskötare att hunden fått någon tagg eller sticka i foten eller att något sår uppstått i själva trampdynan. Men när han undersökte tassens, kunde han inte finna något fel. Då förstod han att det nog var ålderdomen, som smugit sig på hans gamla trotjänare.

Niklas Lauri bodde i lappbyn och hade både hustru och barn. Barnet var en pojke, som hette Nils. Pojken var Niklas' ögonsten. Alltid brukade Niklas förmana honom att se sig väl för, där han for fram och det kunde behövas, ty den tolvårige Nils var en flink och oförfärad fyr, vad det än gällde.

Ingen av de andra pojkarna i byn kunde hantera ett par skidor, som Nils Lauri och ingen av dem kunde heller sköta en renlasso som han. Att han haft en god läromästare i sin far Niklas, stod ju klart för var och en, ty ännu hade ingen kunnat mäta

sig med renskötaren i de avseendena. Men man höll också före att det berodde till icke liten del på, vad slags hund man hade. Uppe i fjällen var det hundarna, som ofta betydde med- eller motgång, liv eller död.

Nog var Niklas renskötare rädd om sin ende pojke, men han var för den skull inte rädd på det viset, att han inte lät honom sköta sig på egen hand i skog och mark. Nej, det var i stället Niklas' åsikt, att pojkar skall lära sig att taga reda på sig själva från de allra första åren. Då var det ingen risk, att de ej blevo riktiga karlar med tiden. Men lika viktigt var det att pojken hade en bra hund, en som var fjällvan och framför allt trogen.

Ofta fick Nils ensam göra färder uppåt fjällen både till fots och på skidor. Då hade han alltid gamle Tom med sig. De båda hade blivit de allra bästa vänner i världen och det visste man med säkerhet, att när Nils kom, befann sig gamla Tom alldeles i närheten. Lika säkert var det naturligtvis när Tom var ute på språng, att Nils strax blev synlig i hans spår.

De båda kamraterna hade vuxit upp till-

samman och voro därför oskiljaktiga. För Nils fanns ingen bättre kamrat, om det gällde fyrfota eller tvåbenta.

En dag när gamle Tom såg ut att släpa sitt ena bakben längre efter sig än vanligt, tyckte Niklas renskötare att det nog var tid att hunden fick respass till de sälla jaktmarkerna.

— Han har gjort sitt, sade Niklas till sin hustru, när de sutto vid middagsbordet och väntade på Nils, som de genom fönstret sågo komma i sällskap med gamle Tom. — Gamle Tom har tjänat ut och nu är han bara till besvär. Någon nytta gör han inte längre, men äter gör han som en riktig unghund.

— Ja, men Nils tycker ju så mycket om honom, invände hans hustru. — Han är ju med honom jämt och ingen kan vägarna så bra som Tom. Det säger Nils.

— Åja, men vi skulle naturligtvis skaffa oss en ny hund, en ung kraftig bit, som jag nog skulle lära var stigarna och vägar-
na går, vidhöll Niklas. — Jag tar nog och knäpper gamle Tom en vacker dag. Bara jag kan få Nils att hålla sig undan medan jag gör det. Hundkräket är ju sjukt.

I detsamma kom Nils in och efter honom lunkade gamle Tom med sänkt huvud och eftersläpande bakben. Trött lade sig schäfern vid spiselns och såg hängfärdig ut.

— Jag tror att gamle Tom är slut nu, sade Niklas renskötare till sin son för att höra, vad denne hade för tanke om sin fyrbente vän. — Han orkar ingenting längre.

— Nog är han väl gammal, sade Nils och gick bort till gamle Tom vid spiselns. — Men än är han tillräckligt bra. Det finns ingen bättre följeslagare i skogen och på fjället än han.

— Men jag tror att han behöver hjälp med att sluta sina dagar, innan den naturliga döden tar honom, sade Niklas renskötare och såg forskande på de två kamraterna framför spiselns. — Han är sjuk och färdig för utbyte mot en stark hund.

Gamle Tom hade lyft upp huvudet vid samtalet mellan Niklas och hans son och nu såg han än på Niklas, än på Nils, beroende på vem av dem, som talade. Hans känsliga sinne uppfattade att det var allvarliga saker i görningen.

— Men du får inte skjuta honom, far, sade Nils oroligt och reste sig från sin

plats hos gamle Tom. — Han ska leva, tills döden själv kommer och hämtar honom. Hör du det, far!

— Vi får se, sade Niklas undvikande, men han såg inte alltför vänligt inställd ut till den gamle trotjänaren. — Det är synd om gamle Tom, ty han plågas av sitt onda ben. Och så kan han ju inte sköta sitt, när han är med i skogen och uppåt fjället. Han får en smärtfri död, om han står i vägen för ett bösskott.

Då slog Nils armarna om gamle Toms hals och tårarna stego honom i ögonen. Gamle Tom slickade Nils' händer och betedde sig som en kär vän gör mot en annan kär vän.

Det gick en vecka efter det allvarliga samtalet och Nils gick där i ständig ängslan för gamle Toms skull. En dag skulle Nils ge sig upp mot fjället på jakt. Riporna voro lagom att ta nu. Naturligtvis skulle han ha gamle Tom med.

Osäkra moln drogo ned från fjället över byn och Niklas renskötare förmanade sonen att ej ge sig iväg för långt upp, ty den där sortens moln voro inte att lita på. Utan minsta förvarning kunde ett oväder bryta löst och då gällde det att inte vara för långt borta.

Nils lovade och han menade, att när han hade gamle Tom med sig, var det ingen fara. Han spände på sig skidorna och hängde sin lilla bössa över axeln. Så bar det iväg. Nils åkte först i smidiga rörelser, som kommo hans skidande att se ut som en behaglig lek utan minsta tecken till ansträngning. Bakom honom lunkade gamle Tom i långa, stela rörelser. Det ena bakbenet hade svårt att följa med det andra.

— Ja, det är då oförsvarligt att pojken ska ha en så oduglig hundkrake med sej på en så pass osäker färd, sade Niklas renskötare för sig själv, där han stod på trappan och såg pojken och hunden försvinna uppåt fjällskogen. — Oduglig, om det skulle bli storm. Men i morron skjuter jag honom och köper en ny. Nils får säja, vad han vill om det.

Molnen tätnade, drogo sig samman och fördjupade sin grå färg och blevo mörkare. Nils fortsatte upp mot fjällskogen och höjderna. Han och gamle Tom skulle nog skaffa hem en och annan ripa till middagen, tänkte han och blev ivrig att hinna upp till

ripmarkerna. De hotande molnen tänkte han inte på.

Men redan innan stormen på en gång brakade lös, hade Niklas renskötare stått länge i byns utkant och spanat åt det håll, där sonen och den gamla schäfern försvunnit. Om han bara vetat från vilket håll de skulle komma tillbaka hade han givit sig iväg för att söka rätt på dem, ty stormen skulle bli svår, det såg han.

Snart var himlen skymd av stora, vita flingor, som i en hejdlös dans virvlade om och lade hela byn och trakten i ett gråvitt töcken, som med ens tog bort alla vägar och märken.

Niklas renskötare sökte sig hem och möttes av meddelandet, att Nils ännu inte var hemkommen.

— Men han har ju gamle Tom med sej, så nog tar han sej väl hem, försökte hans hustru trösta både sig själv och maken med. — Tom kan vägarna, om det så är både sol- och månförmörkelse.

— Han är för gammal och för dålig, avbröt henne Niklas Lauri med otålighet i rösten. — Jag skulle inte ha låtit pojken fara i dag med en sådan krake till hund. Jag skulle inte ha brytt mig om hans gnäll för hunden. I dag hade han behövt en ordentlig hund.

Stormen tilltog.

Det susade i luften som av tusen par jättevingar, det ändlösa snöhavet tätnade medan oron i Niklas renskötarens sinne alltmer tätnade. Av och an gick han inne i stugan och muttrade över det gamla hundkräket, som inte blivit skjutet och ersatt med en ordentlig hund. Gång på gång gick han ut på trappan och försökte se bort mot slutningen, där han i det längsta trodde att Nils skulle dyka fram. Men där hjälpte inte vana fjällögon i den snöstormen, ty luften var mättad av millioner och åter millioner snöflingor.

Han gick in igen och fortsatte sin rastlösa vandring fram och tillbaka i köket, där hans hustru satt med ansiktet lutat i sina händer och grät, ty nu började hon ana, att hennes Nils nog skulle få det svårt att hitta vägen hem i ett sådant oväder. Ett sådant väder fordrade karlar och de allra bästa hundar, om en färd från fjället skulle lyckas.

En timme drog sig fram så mödosamt

som evigheten för en förtappad, tyckte de båda makarna i Niklas renskötarens stuga. Gång efter annan hade Niklas varit ute och spänt på sig skidorna, men snart hade han spänt dem av sig, ty som den vana fjällkarl han var, insåg han det omöjliga i att i en sådan storm kunna finna rätt på någon, när han inget spår hade.

Efter ytterligare en stund gjorde han sig åter färdig att ge sig iväg. Hans fadershjärta gav honom inte längre ro att gå kvar inne i stugan och ingenting göra. Han måste iväg för att leta även om han så skulle själv taga slut på kuppen. Då ryckte han plötsligt till och stannade upp i sin påklädning. Han inbillade sig att det kraf-sade på dörren och att ett hundskall hördes, men när han ryckte upp dörren för att se, stod där endast stormen utanför och yrde och ven och framkallade egendomliga ljud. Då gick han in och fortsatte att göra sig i ordning för sin färd.

Någon minut senare flög dörren upp och snön yrde in, men före snön störtade en stor, snöhöjd schäfer in i köket. Det var gamle Tom.

Han började skälla högljutt och bet i Niklas kläder för att få honom med sig ut. Ingen kunde se att gamle Tom såg eländig ut längre. Endast hans kloka ögon talade om faran, som han nu spände sina yttersta krafter för.

— Jag kommer, käre, gamle Tom, ropade Niklas renskötare med en röst, som darade av iver. — Käre, gamle Tom, att du ändå hittade hem i det här vädret. Adjö, mor, vi ska nog snart vara hemma igen med pojken. Gamle Tom vet vägen.

Niklas Lauri kunde konsten att bli färdig fort, men den gången slog han alla sina föregående rekord. Innan han gav sig iväg, spände han ett långt rep om halsen på gamle Tom. Repet fäste han i sitt bälte för att på det sättet kunna hålla kontakten med hunden.

Gamle Tom for iväg rakt ut i stormen, rakt ut i det rasande ovädet, där det endast lyste vitt, vitt, vitt...

Niklas renskötare kunde inte avgöra, varåt gamle Tom drog iväg med honom, men han var fullkomligt säker på att de voro på rätt spår. Nu, när han endast hade att lita på den gamla, sjuka hunden, skulle han väl känt sig osäker och famlan-

de, men det var tvärtom med honom. Mitt i den rasande stormen, utan minsta aning om vägen, kände han sig egendomligt lugn, trots att han väl förstod att det gällde liv eller död för hans egen son. Det var en sådan trygghet, en sådan säkerhetskänsla, att ha den gamle trotjänaren i sitt sällskap. Ingen annan kände ju fjällskogen som han. Att han var orkeslös, hade Niklas glömt.

Det bar uppför och vägen var mödosam. Gamle Tom drog oavbrutet framåt och Niklas förvånade sig över hundens plötsliga styrka. Efter en timmes intensiv åkning blev det plötsligt avbrott i framfarten. Repet fram till gamle Tom slaknade och ett skall ljud genom stormen.

Gamle Tom hade stannat.

Niklas renskötare skidade fram till hunden, som stod och krefsade på en snöhög. När Niklas närmare undersökte högen, fann han att den innehöll det käraste han ägde, sonen Nils.

Niklas kunde konsten att gnida liv i frusna människolemmar och när det nu gällde hans egen son, utförde han varje rörelse intensivare än någonsin. Gamle Tom hade lagt sig ned på snön, flämtande av språngmarschen i den djupa snön. Nu såg han gammal ut igen.

När Niklas kommit hem med sonen och med hustruns hjälp fått honom i säng och givit honom varmt, kom han att tänka på Tom, den gamle, trogne hunden.

Tom låg åter framför spiseln med huvudet på framtassarna. Han flämtade ännu hastigt efter den stora ansträngningen och när han någon gång såg upp, föreföll hans blick så egendomligt avlägsen och främmande.

Niklas gick fram till hunden och strök honom över huvudet och halsen.

— Du har gjort en bragd i dag, käre gamle Tom, sade han. — Ingen hund i hela världen hade klarat upp det här utom du. Nu ska du få ett fint ben som lön för din möda och det kommer aldrig att bli tal om att skjuta dej. Du ska få leva här till döddagar.

Det fina benet, som gamle Tom fick, rödde han inte. Han bara låg där vid spiseln och såg eländig ut.

Någon mer diskussion om den gamle Toms öde behövde det aldrig bli, ty morgonen därpå låg han död framför spiseln i köket.

Men när Niklas renskötare tillsammans med Nils begravde Tom, fällde de båda tårar, ty maken till trogne hund, fingo de aldrig.

(Ur »Sveriges pojkar»)

En återblick på Dobermannpinscher och Rottweiler

När jag ser tillbaka på de av mig under året bedömda brukshundraserna, Dobermannpinscher och Rottweiler, konstateras följande:

Dobermännen håller väl standarden och numerären är även i stigande. Det är ganska märkligt, att denna eleganta hund, som för endast några år sedan så sparsamt lät sig representeras på utställningar, genom intresserat och målmedvetet arbete nått ett så gott resultat. Det är givetvis uppfödarna, som har den största äran av resultatet, och då kanske främst Kennel av Norberga och Nackaskogens Kennel, men det är även för en uppfödare lyckligt, om han vid försäljningen av valparna lyckas placera dessa bland sportsligt intresserade människor, sådana som det tycks vara gott om bland Dobermännens mattar och hussar. Dobermän, som man bör ha i minnet från 1946 års utställningar i hård konkurrens, äro Champion Zuzanne av Norberga, Champion Nackaskogens Ajax samt den mycket lovande unga tiken Fleuries Flickan.

Rottweilern, denna gamla förnämliga ras, som för endast sju år sedan på en utställning kunde uppvisa ett sextiotial exemplar, tycks ha kommit in i en återvändsgränd. Det är beklagligt, att landets för närvarande största och framgångsrikaste kennel, som enligt uppgift har flera utmärkta exemplar, vid årets utställningar i Stockholm ej låtit sig representeras. Något missförstånd tycks finnas och ingen vore gladare än jag, om detta missförstånd kunde upplaras. Från utställningarna har dock kommit en ljusglimt, den utomordentligt lovande tiken Cora.

Glädjande nog har Rottweilern under de senaste åren haft anmärkningsvärda framgångar på bruksprov. Rottweiler, som man från år 1946 bör lägga på minnet, äro Nordiska mästaren i skyddshundsgruppen, Matanza II av Wennberga och rikssegraren i skyddshundgruppen, Champion Roy av Wennberga. Det ligger mycket arbete bakom dessa prestationer och pojkarna äro väl värda sina framgångar.

A. Angmar.

Kosack av Norberga SKKS 4779 VV, svart och brun, f 14 aug 1945, e Red King av Fäbodalen 2029 PP, u Mountebanks Zig-Zag 530 TT. Äg fru Astrid Källberg, Djurgårdsslätten 86, Stockholm. Tel. 61 10 32.

Bodens Draghundklubb

Bodens Draghundklubb vill härmed ge en kortfattad redogörelse för verksamheten 1946.

Redan vid årsskiftet igångsattes draghundstävlingarna för vintern. I tävlingsspåret har klubben i år haft sina största framgångar hittills i klubbens historia. Vid SM i Sundsvall hemfördes sålunda tre av de fem mästerskapen till oss, genom följande: klass C 1a Frey, Sven Nordmark, C 2 Troy, Åke Karlsson samt i B Raggen, Allan Ekbohm. Vi har dessutom vid samtliga nationella tävlingar, som vi varit representerade vid, hemfört segrar, nämligen i Umeå i klasserna C 1a och B, i Boden i klasserna C 1a, B, A 1, A 3 och i Kiruna i klass B.

På vårsidan var det klubbens mening att anordna dressyrkurser, men på grund av att ledarna var så hårt engagerade och icke hade någon tid över måste vi tyvärr skjuta på dessa. Vi gjorde emellertid ett försök nu i höst och fick kapten Åke Müller, tidigare adj. vid AHV, att ställa sig till förfogande som instruktör vid en kurs. Tråkigt nog blev denna igångsatt för sent, för när kylan kom drog sig eleverna för att ta sig ut på söndagarna, varför kursen så småningom endast bestod av klubbens styrelse.

Det kynologiska intresset saknas icke i Norrbotten, det kan vi försäkra SBK:s sekr. Vi har fått våra pikar i Brukshunden för att den planerade premieringen i Luleå blev inställd. För vår del beklaga vi, att vi genom ekonomiska förhinder voro tvungna att avsäga oss medarrangörsskapet i denna premiering. Vi har nämligen i sommar endast levt på skulder. Vi kommer emellertid tillbaka, det kunna vi försäkra.

Vi fick även i senaste Brukshunden nr 9—10 av hr Sund en påminnelse om att norrlandsklubbarna saknas i appellklassen vid tävlingarna. Detta är även en sak, som för vår del beror på ovanstående, men vi arbetar i rätt riktning, fast det kanske ännu ej märks. Vi kan även vad det gäller dressyr lova att vi kommer.

Boden den 28 november 1946.

Kurt Sundström.

Hundgårdsuppfödning än en gång

Titt tätt får man se exempel på vart det kan bära hän med en felaktigt bedriven hundgårdsuppfödning. Djuren bli som idioter, som med ängsliga och frågande blickar ser sig omkring och försöker smyga sig undan varje människa, som kommer i deras väg. — Det är ju självklart, att en storuppfödare måste ha någon »bostad» åt sina hundar, men där får inte hundarna vistas ensamma och för beständigt — de måste ut, de måste få vara i sällskap med människor, som sysslar med dem. Lär dem något, lär dem få förtroende för oss. Hundgården skall brukas som lägerplats för natten och eljest, då djuren ska vila.

Liktydigt med hundgård är att betrakta varje tomt, där hundarna få springa ensamma och skälla på alla, som gå förbi.

Boxerhundarna

På stockholmsavdelningens höstdressyrkurser deltagar hundar av allehanda slag, däribland ett flertal boxer, som äro värda ett särskilt omnämnande, emedan de — fränsett utseendet — ha en alldeles utmärkt karaktär och ett dito temperament. Några exemplar kan nog vara rätt så besvärliga för sina hussar, som får ha tålamod överträffande Jobs, ty jyckarna ådagalägga en arbetsiver, gränsande till det hart när otroliga.

Öroninflammation

Om hunden börjar rista (ruska) på huvudet eller håller det snett, då finns skäl misstänka öroninflammation, som ofta — om man dröjer att söka bot — kan bli ytterst farlig och även medföra, att djuret måste avlivas. Som förebyggande åtgärd rekommenderas noggrann rengöring av hundens öron. Har sjukdomen redan kommit — anlita genast veterinär (kvaeka inte)!

Bliv medlem 1947

Hur se om en hund är sjuk

En människa blir sjuk, besöker läkare och talar om att det gör ont någonstans eller kanske överallt. Läkaren kan med stöd därav kanske ställa rätt diagnos. — När vår fyrbente vän blir krasslig, ställer det sig annorlunda, därför att vovven inte med ord och gnäll kan göra klart för oss hur »det står till». Härav följer, att veterinären måste arbeta under väsentligt svårare betingelser än läkarkollegan. För ägaren och veterinären gäller det därför att göra det bästa möjliga av situationen och för den förstnämnda framstår önskvärdheten av att särskilt lära sig känna till de vanligast förekommande sjukdomssymtomen hos våra hundar.

En hund uppträder på ett visst sätt och ägaren — som jämt är i sällskap med sin hund — ser i allmänhet, då djurets uppträdande avviker från det vanliga, t. ex. en i allmänhet livlig hund blir slö och likgiltig osv.

Temperaturen spelar en mycket stor roll vid bedömning av hundens hälsotillstånd. Därav följer, att man alltid bör ta temperaturen, då något misstänkt i berört avseende konstateras. Ibland kan det hända, att temperaturen är lägre än normalt. Detta kan också vara ett tecken på opasslighet av något slag — ett högst farligt sådant.

Hundens normala temperatur är något högre än människans. Den fullvuxne hundens ligger vid 38° C och valpens upp till 5—6 månader 38,5° C och ända upp till 39° utan att behöva tyda på sjukdom.

Är man osäker, så är det rådligast att omedelbart konsultera sakkunskapen — veterinären!

Bölder mellan hundens tår

Min hund har fått bölder mellan tårna, hur kommer det sig? Ja, säg det. Hur denna sjukdom — man kan rubricera den så — uppkommer, vet jag inte och jag tror även att sakkunskapen delvis står frågande inför spörsmålet. Hundar, som jag ägt och som blivit utsatta för nämnda åkomma, har inte på något sätt visat tecken på försämrat allmäntillstånd. Men däremot har fall förekommit, då hunden haft svårt att gå.

Behandlingen kan vara nog så besvärlig, om sjukdomen fått stor spridning, och hunden bör i så fall komma under sakkunnig behandling, eljest räcker det kanske med jodpensling eller tvättning med något anti-septiskt medel någon gång om dagen.

Hur många valpar skall jag lägga på?

Hur många valpar bör en tik själv få föda upp? Gärna inte fler än sex. Men om hon nu fått tio, vilka skall man då taga bort? De kraftigaste får i första hand stanna, dvs. de svagare »rensas» bort, ty dessa trängas i alla fall undan av de kraftigare och hindras i utvecklingen.

Kan man på en någon vecka gammal valp se om den i exteriöravseende blir förstklassig? Nej, men beträffande vissa detaljer, kan man nog bilda sig en något så när rätt uppfattning, t. ex. angående över- och underbett, öronstorlek etc.

Den omnämnda gallringen bör nog företagas så där pö om pö, dvs. grovgallringen göres omedelbart efter födseln, nästa vid en eller två månader och den sista slutligen så sent som sex à åtta månader, även om antalet kvarvarande valpar skulle nedskäras avsevärt. Gör man så, har man också skäl att antaga att avelsresultatet blir gott och marknaden befrias från en allt för dålig kvalitet.

SKK:s hundregister

Häromkvällen ramlade ett litet paket ner i min brevlåda. Nyfiken rusade jag fram och såg efter och fann, att detta innehöll Svenska Kennelklubbens första registerbok, Band 1 1946, SKKS 1/46—2000/1946, på 144 sidor och upptagande raserna från bokstaven B = boxer till V = Vorsterhund. Boken är utmärkt redigerad och därjämte vackert tryckt hos Olofssons Boktryckeri, som även trycker Brukshunden. Den kostar för icke medlemmar 3 kronor. I och med detta register kommer SKK:s stambok endast att upptaga hundar, som erhållit pris på utställning eller bruksprov eller avlagt godkänt anlagsprov!

Ohyra i hundpälsten

Den tid då hunden riskerar bli utsatt för ohyra av något slag är tyvärr inte förbi! En ohyresbemängd hund annonserar — med få undantag — »kvalitén» på ägaren eller ägarinnan, på vederbörandes bristande sinne för renlighet och omtanke rörande djurens välbefinnande.

Hos hundar förekommer både loppor och löss, men dessa parasiter är inte av samma art som de som plägar ty sig till människans, varför risk för överföring från hund till människor eller tvärtom inte finns — man kan tala om art-trogenhet.

Loppan är flyttbar och ger sig tillkänna var som helst på kroppen, medan lusen är mera bofast och därför förorsakar klåda på vissa bestämda ställen, t. ex. bakom öronen och på andra för hunden (genom att använda framtänderna) mera svåråtkomliga ställen.

En behandling av 1-procentig kreolinlösning i ljumt vatten kan göra slut på loppbeståndet, då däremot lössen är vida svårare att komma till rätta med. Dessa bör bekämpas först med ett varmbad med lämplig tvål och därefter med förenämnda kreolinlösning, som inte sköljes bort, utan får torka på kroppen. Gråsalva är ett effektivt medel mot hundlusen. Denna salva användes på så sätt, att man ingnider den på läderhalsbandets insida. Nu nämnda är visserligen ett föråldrat utrotningssätt, men fortfarande acceptabelt. För övrigt finns det i marknaden ett flertal ofarliga och effektiva ohyredödande preparat, som tillhandahålles i de flesta sportaffärer.

Valpsjukan

Några ord angående den s. k. valpsjukan, som under de senaste åren varit till sådan mycken förtret för oss hundsportfolk, kan vara på sin plats. Vad är nu valpsjuka för något? Att hunden är sjuk kan vem helst se, att svara på frågan »vad det är för något», är vanskligt och kanske omöjligt, ty även inom veterinärvetenskapen svävar man betänkligt på målet, då frågan föres på tal och man vågar t. o. m. påstå, att en viss osäkerhet är rådande, åtminstone är detta min bestämda uppfattning.

Valpsjukan, som är mycket smittosam, angriper som regel hundar från ett par månaders ålder upp till två år. För närvarande uppträder olika arter av sjukdomen, som tycks vara svåra att komma till rätta med, varför försiktighet är av nöden. Visar sig hunden slö, dåsig och oberörd vid tilltal, har hög feber — 39,5°—40° — apptiten både beträffande mat och vatten hårt nedsatt, finns skäl konsultera veterinär och detta genast. Därjämte skall man tillse, att hunden inte får komma i beröring med andra hundar och ej heller blir utsatt för förkylning.

Statspolisen har utrustats med tjänstehund

Statspolisintendenten Thulin, som svarar för säkerhet så där i allmänhet, har hemställt och även fått myndigheternas tillstånd att anskaffa och utbilda ett visst antal polishundar. Några — jag tror 14 statspolismän — har blivit utbildade vid Arméhundskolan i Övergård under ledning av överkonstapeln vid Stockholms poliskår Einar Stohm, som är den som svarar för stockholmspolisens tjänstehundar.

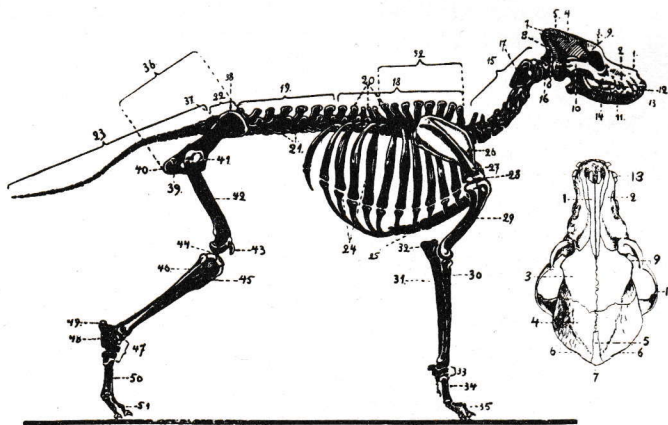
Detta är en god början, och vi hoppas även att fortsättningen skall bli lysande och att herrar statspolismän, som stationeras med sina hundar litet här och var i vårt land, skall taga sig ann hundägare på respektive orter på ett för alla parter lyckligt sätt.

En av de nyligen utbildade polismännen och som har sin verksamhet förlagd till Karlstad har visat vad han och hans hund går för i det att han deltog i en i Karlstad nyligen hållen tävling och vann. Detta manar till efterföljd.

Något om hundens benbyggnad

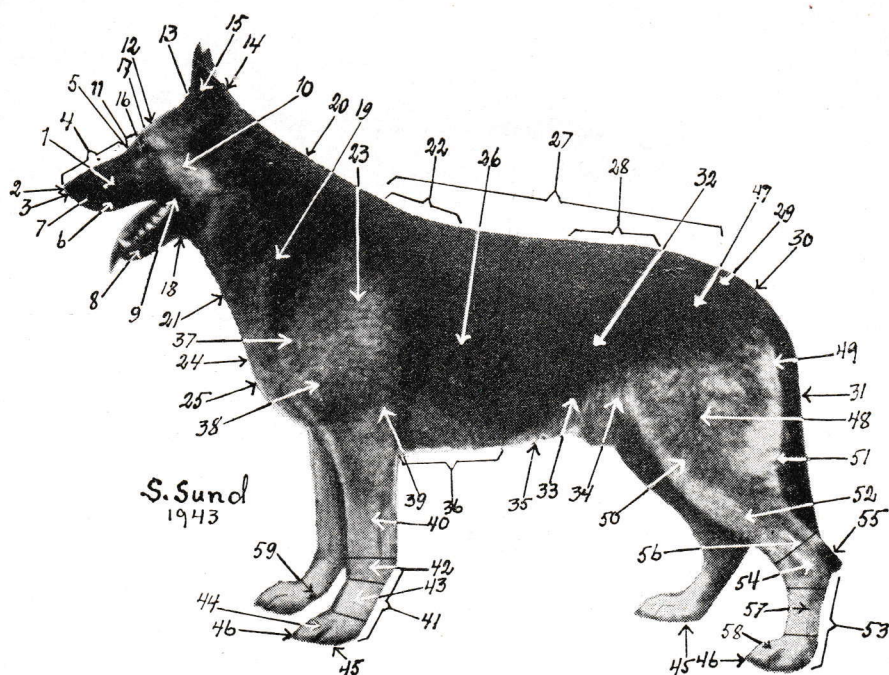
Känner du till att Din hund har 7 halskotor, 13 bröstkotor, 7 ländkotor, 3 korskotor, sammanväxta till ett ben, nämligen korsbenet, 20—23 svanskotor, 13 par revben osv.?

Hundens bensystem

1. Näbben	18. Bröstkotor	35. Falanger (fingrarnas ben)
2. Överkäksben	19. Ländkotor	36. Bäckén
3. Pannben	20. Taggutskott	37. Höftben
4. Hjässben	21. Tvärutskott	38. Höftbensknöl
5. Hjässbenskam	22. Korsben	39. Sittben
6. Nackkam	23. Svanskotor	40. Sittbensknöl
7. Nackknöl	24. Revben	41. Höftled
8. Nackben	25. Bröstben	42. Lårben
9. Öronbrynsbåge	26. Skulderblad	43. Knäskål
10. Okbåge	27. Skulderbladskam	44. Knäled
11. Underkäksben	28. Skulderled	45. Skenben
12. Framtänder	29. Överarmsben	46. Vadben
13. Hörtänder	30. Strålben	47. Vristens ben
14. Kindtänder	31. Armbågsben	48. Hälben
15. Halskotor	32. Armbågsbensknöl	49. Hälbensutskott
16. 1:a halskotan	33. Handlovens ben	50. Mellanfotsben
17. 2:a halskotan	34. Mellanhandsben	51. Falanger (tårnas ben)
		52. Mankkotor.

Hundens exteriör

1. Nos	21. Halsrand	41. Hand
2. Näsborrar	22. Manke	42. Handlov
3. Näsvingar	23. Bog (skuldra)	43. Mellanhand
4. Näsrygg	24. Bröstpets	44. Fingrar (framtår)
5. Näsrot	25. Bringa	45. Trampdynor
6. Överläpp	26. Bröst	46. Klor
7. Morrhår	27. Rygg	47. Höft
8. Underläpp	28. Länd	48. Lår
9. Mungipa	29. Kors	49. Klinkor
10. Kind	30. Svansrot	50. Knä
11. Pannavsats (stop)	31. Svans	51. Knäveck
12. Panna.	32. Flank	52. Underben
13. Hjässa	33. Buk	53. Fot
14. Nackavsats	34. Ljumske	54. Vrist
15. Öra	35. Buklinje	55. Häl (has)
16. Öga	36. Bröstlinje	56. Hälled (hasled)
17. Ögonbryn	37. Skulderled	57. Mellanfot
18. Halsvinkel	38. Överarm	58. Tår
19. Hals	39. Armbåge	59. Sporrar
20. Halsrygg	40. Underarm	

Linköpingsavdelningen

har startats under det gångna året, och har hittills knappast låtit höra av sig i denna tidning, men samtidigt som vi nu sänder en julhälsning till Er, hundvänner landet runt, kanske Ni också är intresserade att höra något om vårt »hundgöra» här i Linköping.

Det traditionella portgångsföret saknades inte, och först efter sommarens semestrar kunde arbetet börja på allvar. Medlemsantalet har emellertid under hösten stigit till 48, och klubben hoppas att kunna göra någonting åt både vår höga hundskatt, som är 50 kronor, och stadens hundägare, som många i onödan låter hundhataren få mycket vatten på sin kvarn.

Bland de attraktioner, som vi hitintills bjudit linköpingsborna på, märkes främst ett föredrag med film, där kriminalöverkonstapel Sund, Sthlm, på ett populärt och roande sätt talade, om hur en hund skall skötas. Dagen därpå visade han också praktiskt, hur man lär sin jycke grunderna i appelldressyren. De omkring 60 hundägare, som mött upp denna gång, applåderade gång på gång, då vovvarna efter några minuters behandling hellre lystrade till herr S. än till en lockande matte eller husse.

Resultatet av herr S. besök blev en dresstyrkurs med över trettio deltagare. Kursen, som hålles i T 1:s ridhus, kostar för medlemmar 15 och för övriga 25 kronor och omfattar 30 timmar. Som instruktör har vi lyckats engagera överfurir Rohlin, vilken i många år haft med hundar att göra i det militära.

Vidare har direktör Andreasson, kennel av Åsabo, Mölndal, hållit ett föredrag och visat en instruktionsfilm, som han själv tagit upp.

Propagandan har utgjorts av diverse flygblad och en mängd småannonser i ortspressen. Varje annons har försetts med ett hundhuvud och en devis av ungefär följande lydelse: »Varför kommer ej min hund, när jag ropar? — Varför tycker grannarna ej om Din hund? — Är det Du eller Din hund, som bestämmer?» Dessutom har vi sänt ut upprop och meddelanden per post till stadens alla brukshundägare, vilkas adresser man lätt finner i hundregistret. Har klubben sedan önskat att göra sig yt-

terligare påmind hos allmänheten, har jykkarna själva fått hjälpa till med detta genom att draga små kärror med annonsplakat på genom gatorna.

Genom stort tillmötesgående från stadens regementschefer har vi fått låna lokaler och dressyrplats samt även fått löfte om viss materiel för vinterns dragtjänst.

Ekonomien har naturligtvis ej varit så lysande, men tack vare viss hjälp från centralstyrelsen, inkomsterna på dressyrkursen, medlemsavgiften på 8 kr per man och utgivna tigarlistor, har även denna detalj klarats av.

Sekreteraren.

Norrköpingsavdelningen

Norrköpingsavdelningen avhöll höstmöte den 29 november och under detta möte uppkom många förslag och en livlig diskussion uppstod då det gällde klubbens verksamhet. Avdelningen ser optimistiskt på framtiden och vi kan glädja oss åt ett ständigt ökat intresse. Medlemsantalet utgör f. n. ca 100 stycken. Liv och rörelse är rådande vid vår stuga och vid träningsplatsen om söndagarna. Tjugo till tjugofem hundar med förare är numera en vanlig syn att se delta i »appellen» som börjar kl. tio och under ledning av chefinstruktör C G Gustavsson. Klubben förfogar över tre instruktörer. En liten orientering om klubbens verksamhet under 1946 visar bl. a. att två officiella tävlingar avhållits, därav som bekant rikssegrarprovet, samt ett flertal träningstävlingar. För att kunna föra brukshundsaken framåt, fordras ej enbart tävlingar och kurser utan även utställningar för att frambringa intresse och goda brukshundar. Det är därför som vår lokalavdelning som fyller fem år nästkommande höst, har satt som önskemål att under våren 1947 få avhålla utställning i samarbete med centralstyrelsen och under förutsättning av medgivande från länsstyrelsen och SKK. Vi hoppas att centralstyrelsen beaktar detta vårt önskemål då det gäller att ta ställning till 1947 års utställningar.

Och så till sist ett tack till alla SBK:are, tävlingskamrater, domare och funktionärer m. fl. för angenämt samarbete under 1946 och ETT GOTT NYTT ÅR.

Harry Widgren.

Föreningen Brukshundarna

Föreningen Brukshundarnas officiella prov
i Gunnilse den 5 maj 1946 respektive
Trollhättan den 15 september 1946.

GUNNILSE

SKYDDSHUNDAR

Segrarklass: 1) Björn 2500 PP rottw. äg
A Fihn, Göteborg, 598 $\frac{1}{3}$ p, 1:a int i Tarzans
vandringspris, cert, 2) Wulf 1612 PP sch äg
A Mörning 548 $\frac{2}{3}$ p.

Högre klass: 1) Pan 570 TT sch äg Bror
Eriksson, 390 $\frac{1}{3}$ p, gk.

Nybörjarklass: 1) Bässy av Kallebäck 5942
VV sch äg Bertil Lindgren, 423 $\frac{1}{3}$ p, uppfl.

SPARHUNDAR

Segrarklass: 1) Rietz 1609 PPboxer äg
Harry Johansson 519 p, 2:a int i Mitzis vand-
ringspris, cert.

Högre klass: 1) Enäsens Kajus (Key) 4009
UU sch äg Fridric Hansson, 464 p, uppfl, 2)
Dea 977 UU sch äg Yngve Moberg, 398 $\frac{2}{3}$ p,
uppfl.

Nybörjarklass: 1) Enäsens King 4011 UU
sch äg John Bergström 262 $\frac{1}{3}$ p, gk.

RAPPORTHUNDAR

Segrarklass: 1) Brix 2182 RR sch äg Nils
Tingström 336 $\frac{2}{3}$ p, 2:a int i Brix' vandrings-
pris.

RAPPORTHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Frey 1210 TT sch äg C
Fredriksson 326 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 2) Casso av Dal-
heim 3386 TT sch äg Ogden Nordström 304 p,
uppfl.

Appellklass: 1) Björn 3410 UU sch äg Gert
Bergquist 256 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 2) Roy R 718 sch
för O Tengroth, Trollhättan, 246 $\frac{2}{3}$ p, uppfl,
3) Lorry 2695 VV sch äg Bror Bernhardsson
226 p, uppfl.

TROLLHÄTTAN 15/9-46

SKYDDSHUNDAR

Segrarklass: 1) Wulf 1612 PP sch äg A
Mörning 597 $\frac{2}{3}$ p, 2:a int i Tarzans vandrings-

pris, 2) Roy av Wennberga rottw 577 SS äg
E Bennvik, Sundbyberg, 573 $\frac{1}{3}$ p, 3) Varro
av Asabo 2188 RR sch äg Nils Nilson 514 p.

Högre klass: 1) Bässy av Kallebäck 5942
VV sch äg Bertil Lindgren 545 $\frac{2}{3}$ p, uppfl.

Nybörjarklass: 1) Björn 3410 UU sch äg
Gert Bergquist 452 $\frac{2}{3}$ p, uppfl, 2) Jackie 6658
UU collie äg G Antonsson, Uddevalla, 394 $\frac{1}{3}$
p, uppfl.

SPARHUNDSGRUPP

Segrarklass: 1) Rietz 1609 PP boxer äg
Harry Johansson 385 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 2) Enäsens
Cajus (Key) 4009 UU sch äg Fredric Hans-
son 355 $\frac{1}{3}$ p, ej gk.

Nybörjarklass: 1) Enäsens Katja 4014 UU
sch äg Elsa Theander 316 $\frac{1}{3}$ p, gk.

RAPPORTHUNDSGRUPP

Segrarklass: 1) Kungsbackens Brix 2182
RR sch äg Nils Tingström 405 p, cert, 3:e int
i Brix' vandringspris, 2) Ch Hasan 2493 PP
boxer äg Charles Henriesson 371 $\frac{2}{3}$ p, gk, 3)
Solåkers Falk 127 TT sch äg B Olsson, Var-
berg 127 $\frac{2}{3}$ p, ej gk.

RAPPORTHUNDSGRUPP

Högre klass: 1) Roy nr R 718 sch för O
Tengroth, Trollhättan, 195 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 2) Ica
1101 VV sch äg K A Johansson, Trollhättan,
155 $\frac{2}{3}$ p, ej gk.

SJUKVÅRDSHUNDSGRUPP

Nybörjarklass: 1) Ch Boccaccio (Chips)
188 TT boxer äg Lennart Ekström, Trollhät-
tan, 256 $\frac{2}{3}$ p, ej gk.

Appellklass: 1) Boy av Asabo 5499 VV sch
äg Paul Lundgren 270 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 2) Fidlens
Aje 8754 VV sch äg Evald Bengtsson 270 $\frac{1}{3}$
p, uppfl, 3) Rick (Brix) 4201 VV sch äg Axel
Bergstrand 239 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 4) Nico 1100 VV
sch äg Algot Gustafsson, Trollhättan, 238 $\frac{2}{3}$
p, uppfl, 5) Sickan äg B Malmberg, Uddevalla,
230 p, uppfl. 6) Tessy äg B Johansson, Udde-
valla, 196 p, gk.

Glöm ej hundskatten i januari!

Stockholmsavdelningen

Resultat från SBK:s Stockholmsavdelnings
bruksprov i Helenelund den 22.9 1946.

Appellklassen: 1) Säterjättans Lill-Foya 4825 VV sch G B Gustavsson, Sundbyberg, 295 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 2) Rick av Raggåsa 3175 VV sch Helmer Åstrand, Älvsjö, 286 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 3) Lordy 5354 VV sch Bror Wennström, Råsunda 280 $\frac{2}{3}$ p, uppfl, 4) Tey 9547/46 sch Henry Freyne, Stockholm 272 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 5) Loke 7342 VV sch Gösta Gustavsson, Norrköping, 269 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 6) Fagerviks Aramis 1134 UU sch Karl Klingsell, Stockholm, 268 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 7) Pontus (Panter) 4512 VV sch Ingvar Hellqvist, Enskede, 265 p, uppfl, 8) Glory 3774 UU boxer Greta Henre, Stockholm, 258 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 9) Regin av Fenrisulven 1917 VV sch Lars Andersson, Solna, 248 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 10) Cajus (Scharreck) 3573 VV sch Sivert Lindqvist, Stockholm, 248 $\frac{1}{3}$ p, uppfl, 11) Pia 9546/46 boxer Inge Rydberg, Stockholm, 244 p, uppfl, 12) Lippe 7341 VV sch Erik Sundlöv, Klinten, 225 p, uppfl, 13) Jim sch Björn Samuelsson, Högländstorget, 224 $\frac{2}{3}$ p, uppfl, 14) Ziska 400 TT boxer A Svensson, Enskede, 213 $\frac{1}{3}$ p uppfl, 15) Cliff collie Margit Theorell, Stockholm, 197 p, gk, 16) Markens Roy 3371 UU boxer I Odelberg, Stockholm, 194 p, gk, 17) Hushagens Niska 3643 VV sch Britt Grönhagen, Södertälje, 193 p, gk, 18) Rajah 1020 VV sch A Johansson, Östertälje, ej gk.

SKYDDSHUNDAR

Högre klass: 1) Zorro 289 SS sch Sture Lindholm, Södertälje, 504 $\frac{1}{3}$ p, uppfl.

Segrarklass: 1) Ch Ols Buster 735 PP rottw Gösta Olsson, Ångby, 682 p, cert, 2) Mantanza II av Wennberga 2926 PP rottw G Olsson, Solna 645 $\frac{1}{3}$ p, gk, 3) Auto av Trebergsklippan 385 SS sch F Idre, Gävle, 645 $\frac{1}{3}$ p, gk, 4) Roy av Wennberga 577 SS rottw Eric Bennvik, Sundbyberg, 612 $\frac{1}{3}$ p gk, 5) Charlas Excelsior 1279 RR sch Frans Karlsson, Solna, 557 $\frac{2}{3}$ p, gk, 6) Key schäfertyp Erik Johansson, Stockholm, 529 $\frac{1}{3}$ p, gk, 7) Dennis 1989 UU sch V Bommelin, Stockholm, 509 $\frac{1}{3}$ p, gk.

SPARHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Ch Raj 601 TT rottw Oscar Persson, Stockholm, 360 $\frac{2}{3}$ p, uppfl, 2) Bonnie av Caesar 39 VV sch G. Rosén, Hammarbyhöjden, 303 p, uppfl, 3) Raja 2891 TT

sch Johnny Valdna, Ektorp, 260 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 4) Rita 2059 TT rottw Elsa Strömberg, Nockeby, 210 p, ej gk, 5) Jack 5623 UU sch John Johansson, Södertälje, 199 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 6) Säterjättans Ondra 5122 UU sch Einar Öhrn, Stockholm, 197 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 7) Portos av Åsabo 5044 UU sch Margit Johansson, Ålsten, 193 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 8) Ja-Ja av Aros 545 UU sch Uno Jerrotoft, Stockholm, 175 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 9) Ranja 2892 TT sch Gösta Wilhelmsson, Stockholm, 126 p, ej gk, 10) Ch Tell von der Hackerbrücke 2766 PP rottw Gerd Hydén, Stockholm, 107 p, ej gk.

Högre klass: 1) Zenta 1144 UU sch Sven Nordeman, Södertälje, 377 $\frac{1}{3}$ p, gk, 2) Lula av Åsabo 1334 UU sch Olov Persson, Stockholm, 164 p, ej gk.

Segrarklass: 1) Dixia 806 NN sch H Gelin, Uppsala, 597 p, cert, 2) Ch Jeff av Wennberga 1274 RR rottw Helge Nyberg, Lilla Alby, 443 $\frac{1}{3}$ p, gk, 3) Zenta av Aros 2547 TT sch O G Haglind, Västerås, 396 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 4) Solåkers Curt 234 MM sch Knut Törnkvist, Stockholm, 387 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 5) Gynts Key 2653 PP sch A Bergström 338 $\frac{1}{3}$ p, ej gk, 6) Hushagens Lunkas 1592 RP sch H Sigurd 331 $\frac{1}{3}$ p, ej gk.

RAPPORTHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Jim (Djingis Kahn) 5066 UU sch Ivar Palmer, Stocksund, 335 p, uppfl, 2) Wargo 6094 VV sch A Lundkvist, Lidingö, 234 $\frac{2}{3}$ p, gk, 3) Sassa 3861 UU sch O D Johansson, Nockeby, 128 $\frac{2}{3}$ p, ej gk.

Högre klass: 1) Mira av Breviksnäs 2464 TT sch Bror Anderzén, Norrköping, 406 $\frac{1}{3}$ p, uppfl.

Segrarklass: 1) Ch Robbin 415 SS sch H Wendin, Uppsala, 456 p, cert, 2) Prince Noir 561 RR ries Isidor Karlsson, Stockholm, 450 $\frac{1}{3}$ p, gk, 3) Brandthems Bonzo 2444 PP sch E M Holst, Västerås, 422 $\frac{1}{3}$ p, gk, 4) Kim 2073 RR sch Kurt Ulvås, Åkeshov, 251 $\frac{2}{3}$ p, gk.

SJUKVARDSHUNDAR

Högre klass: 1) Zacco av Norberga 58 UU dob Martin Westling, Saltsjö-Järsla, 231 p, gk.

Segrarklass: 1) Ch Törnevallens Lottie 2724 PP dob Axel Svensson, Nacka, 391 p, cert, 2) Ch Lola (Loo) 2729 PP dob Tauwe Andersson, Stockholm, 358 $\frac{1}{3}$ p, gk.

Varbergsavdelningen

Prislista vid SBK:s Varbergsavdelnings första officiella bruksprov avhållet söndagen den 1 september 1946 å Skultagården.

SKYDDSHUNDSGRUPP:

Segrarklass: 1) Key SKKS 871 UU sch äg och för herr Inge Andersson, Göteborg, 606 p, cert, hp, 1:a int i Varbergspokalen, 2) Lord SKKS 569 TT sch äg och för herr Kurt Stohr, Göteborg, 548 $\frac{2}{3}$ p, hp, 3) Varro av Åsabo SKKS 2188 RR äg och för herr Nils Nilsson, Göteborg, 531 $\frac{1}{2}$ p.

Högre klass: 1) Enäsens Kim SKKS 4013 UU sch äg och för herr Bror Börjesson, Jonsered, 512 p, uppfl till segrarklass, hp.

SPARHUNDSGRUPP:

Segrarklass: 1) Ch Hushagens Cora SKKS 1849 RR sch äg och för fru Ingegerd Fredin, Göteborg, 503 $\frac{2}{3}$ p, cert, hp.

Högre klass: 1) Axi (Wilbur) SKKS 2059 VV, äg och för herr Algy Larsson, Göteborg, 412 $\frac{1}{2}$ p, uppfl till segrarklass, hp.

RAPPORTHUNDSGRUPP:

Segrarklass: 1) Ch Kungsbackens Brix SKKS 2182 RR sch äg och för herr Nils Tingström, Mölndal, 435 $\frac{2}{3}$ p, cert och hp, 2) Solåkers Falk SKKS 1207 TT sch äg och för fru Bertha Ohlsson, Varberg, 147 $\frac{1}{2}$ p, ej gk.

Nybörjarklass: 1) Aje SKKS 5938 VV sch äg och för herr Erik Rosell, Varberg, 272 $\frac{1}{2}$ p, gk, hp, 2) Siva SKKS 5937 VV collie äg och för herr Sixten Bengtsson, Varberg, 244 $\frac{1}{2}$ p, gk, hp.

Appellklass: 1) Puck SKKS ?? sch äg godsäg Isaac Ljung, Varberg, för herr Thore Larsson, Varberg, 205 $\frac{1}{2}$ p, gk, hp, 2) Lulu av Åsabo SKKS 6285 VV sch äg och för herr Carl Eriksson, Varberg, 193 p, gk, hp, 3) Raya SKKS ?? sch äg och för herr Karl-Ossian Kårdahl, Falkenberg, 186 p, gk, hp, 4) Lola av Åsabo SKKS 6282 VV sch äg och för herr Evert Johansson, Varberg, 131 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 5) King SKKS 9106 VV sch äg och för herr Bertil Olsson 118 $\frac{1}{2}$ p, ej gk, 6) Solåkers Grip SKKS 9319 VV sch äg Kennel Solåk, Varberg, för fru J. Ohlsson 104 $\frac{1}{2}$ p, ej gk,

7) Garm (Wolf) av Klippåsa collie äg och för fröken Inga Rangström, Falkenberg, 103 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 8) Topsy SKKS ?? rottw äg herr René Vallenberg, Valinge, för herr Nils Johansson, Varberg, 89 p, ej gk.

Nynäshamnsavdelningen

Prislista från tävlingarna i Nynäshamn den 27 oktober 1946.

Appellklass: 1) Rick av Raggåsa 3175 VV äg H Åstrand, Älvsjö, 279 p, uppfl, 2) Don 378/46 dob äg herr G Eklund, Stockholm, 249 p, uppfl, 3) Hushagens Niska 3643 VV sch äg B Grönhagen, Södertälje, 243 $\frac{2}{3}$ p, uppfl, 4) Lord boxer äg herr Runo Rahm, Nynäshamn, 228 p, uppfl, 5) Tanja 1515/46 sch äg Halvar Alm, Nynäshamn, 228 p, uppfl, 6) Rio 380/46 dob äg B Sjögren, Huddinge, 210 $\frac{1}{2}$ p, uppfl, 7) Nackaskogens Ajax 960 VV dob äg E Runsten, Stenkullen, 199 $\frac{1}{2}$ p, gk.

SPARHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Rita 2059 TT rottw äg E Strömberg, Stockholm, 375 p, uppfl, 2) Kyrkvikens Kuna 2068 SS risen äg R Rydström, Nynäshamn, 374 p, uppfl, 3) Sätersjäntans Ondra 5122 UU sch äg E Örn, Stockholm, 352 $\frac{1}{2}$ p, uppfl, 4) Tanja 1143 UU sch äg B Schill, Södertälje, 279 $\frac{2}{3}$ p, gk, 5) Jack 2623 UU sch äg J Johansson, Södertälje, 231 $\frac{1}{2}$ gk.

Högre klass: 1) Zenta 1144 UU sch äg S Nordeman, Södertälje, 444 $\frac{2}{3}$ p, uppfl.

Segrarklass: 1) Dixa 806 NN sch äg H Gelin, Uppsala, 460 p, cert, 2) Jeff av Wennberga 1274 RR rottw H Nyberg, Lilla Alby, 442 $\frac{1}{2}$ p.

RAPPORTHUNDAR

Nybörjarklass: 1) Lerviksgårds Bessie 3856 UU sch äg G Rosén, Hammarbyhöjden, 387 p, gk, 2) Jim schäfertyp äg B Samuelsson, Högländstorget 348 $\frac{2}{3}$ p, gk, 3) Ratja 2086 VV sch äg Y Lundkvist, Stockholm, 321 $\frac{1}{2}$ p, gk, 4) Nackaskogens Lasse 699 UU dob äg K G Orhem, Enskede, 332 $\frac{1}{2}$ p, ej gk, 5) Törnevallens Lill-Rick 971 VV dob äg S O Jakobsson, Stockholm, 323 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 6) Max 1121 UU sch äg Alvar Eriksson, Södertälje, 276 $\frac{2}{3}$ p, ej gk, 7) Jim 5066 UU sch äg I Palmer, Stocksund, 269 p, ej gk, 8) Ch Borgöns Pompe

Den nya stamboken

Svenska Kennelklubbens Stambok, Band XLI (VV), ligger på redaktionsbordet och ser beträffande omfånget rätt dominerande ut. Slår man upp den så konstaterar man att ett fantastiskt arbete ligger bakom hopkomsten av den. Förutom stamboksförda hundar, innehåller den en mängd värdefulla uppgifter såsom inregistrerade kennelnamn, svenska segrarhundar, godkända avelshundar osv.

Cirka 75 olika raser förekommer i den. Det vill synas som om schäferhunden är den talrikast representerade, emedan den fyller drygt 101 sidor och med minst 15 exemplar per sida. Detta bevisar inte blott rasens stora utbredning utan utgör även ett bevis för att schäferägarna ha sinne för ordning och reda och en önskan att föregå med ett gott exempel. Boxern fyller 24, collien 23, dobermannpinschern 8, rottweilern 10 och riesenschnauzern 13 sidor. Sålunda kan vi brukshundsägare med en viss tillfredsställelse notera, att vi gör vad på oss ankommer att hjälpa Svenska Kennelklubben med att bringa en önskvärd ordning i landets hundbestånd.

Stamboken tillställs kennelklubbens medlemmar utan särskild kostnad.

Då det bör vara oss brukshundsägare angeläget att endast syssla med stamboksförda djur, vilja vi uppmana alla och envar att inte taga befattning med någon bruks-

155 TT boxer äg S Perslow, Stockholm, 198 p, ej gk.

Högre klass: 1) Vångens Fanny 1733 TT dob äg E Nilsson, Ektorpe, 241½ p, ej gk.

SKYDDSHUNDAR

Högre klass: 1) Stenskogens Andl 1946 TT ries äg Alvar Eriksson, Södertälje, 166½ p, gk.

Segrarklass: 1) Auto av Trebergsklippan 385 SS sch F Idre, Gävle, 642½ p, cert, 2) Charlas Excelsior 1279 RR sch äg F Karlsson, Solna 555½ p.

SIJUKVÅRDSHUNDAR

Högre klass: 1) Zacco av Norberga 58 UU dob äg M Westling, Saltsjö-Järle, 331½ p, gk.

Segrarklass: 1) Ch Törnevallens Lottie 2724 PP dob äg A Svensson, Nacka, 410½ p, cert.

hund, som inte är stamboksförd i Svenska Kennelklubben. Det är uppfödarens sak att låta stambokföra valparna.

Hundskatten

Ett flertal av Stockholms hundägare har fått känna på S:t Byråkratius hårda näve, som saknar smidighet, hänsynstagande och sinna för verkligheten. Herrarna i Stadshuset har anmält hundägare till åtal, därför att dessa råkat glömma att göra författningssenlig anmälan och för det att de sänt in skattebeloppet två dagar för sent osv. Den som sist får taga emot obehaget är polisen, som sällan kan bli riktigt populär, därför att den skall nödgas ställa sig i skottgluggen för alla »krångelsveriges» påfund i förordningsväg.

Det nya året nalkas och återigen den förgärliga januari månad, då hundskatten skall erläggas. Kom nu ihåg den saken och åtminstone anmäl Din hund till beskattning. Kan Du inte betala skatten i januari, så får Du — om Du gjort vederbörlig anmälan — betala den senare mot erläggande av fastställd indrivningspenning.

Således inga brukshundsägare på restlängd år 1947!

SCHÄFERVALPAR

e Ch Bojar av Trebergsklippan
u Trollsjöns Tosca (e Ch Nestor
von der Natterburg u Gri-Gri)

H. PAULSSON

Redbergsvägen 26 Göteborg

Gör som alla andra klubbmedlemmar
i Norrköping. Beställ Edra möbler
och vänd Eder med förtroende till

CARL WIDGREN

Möbelfabrik och Möbelaffär

Tel. 21316, 25581 Norrköping

100-årig tradition kännetecknar
namnet Widgren som möbeltillverkare

För min del tycker jag

att brukshundsrasernas kvalité blivit betydligt högre under de senaste åren, framförallt då schäfer- och i vissa fall även boxer- och riesenschnauzerraserna. Uppfödarnas största bekymmer har varit importfrågan, som dock på senare tider i någon mån ordnats, särskilt beträffande schäfern. Jag har visserligen inte dömt schäfer på årets utställningar, men det oaktat har jag följt rasens utveckling med intresse och konstaterat framgångarna.

Vad dobermannpinschern angår finns nog ädelhet och i ett flertal fall även den rätta typen, men för övrigt saknas den kraft och stabilitet, som fordras för en brukshund. Uppfödarna bör emellertid fortsätta aveln med det material som finns inom landet och — så snart tillfälle gives — försöka friska upp blodet med nyförvärv från utlandet, då med sikte på att få fram starkare ryggar och kraftigare benstomme. Många individer av denna ras är behäftade med stela ryggar (karpryggar) och bunden gång.

Riesenschnauzeruppfödarna har det ganska bekymmersamt, när hela rasbeståndet för närvarande är inavlat. Inaveln kan vara bra och i vissa fall berättigad, men det hämmar sig, om man fortsätter härmed i det oändliga, ty hundarnas temperament blir lidande — en del individer blir allt för livliga och nervösa, andra återigen slöa och apatiska. En sådan hund tål inte ovan-

liga störningar och har därjämte svårt att tillgodogöra sig den nödvändiga utbildningen. Import av nytt blod är av behovet påkallad, om rasen skall kunna hävda sig i fortsättningen som brukshund.

Om rottweilern kan man säga att den är ganska bra i vissa landsändar, där aveln bedrivits med omsorg. I Norrland och även på andra platser är rasen ojämn och omöden. De gamla typerna med raka bakben och stel gång, dålig örönställning och för ljusa ögon uppträda tyvärr allt för talrikt. Storleken varierar också betänkligt, stora och tunga hundar och lätta, som närmar sig dobermannpinschern. En rottweiler, som har den rätta storleken, god resning, stramhet och ett rätt temperament, är en hund att räkna med både som utställnings- och brukshund. De få importörer, som gjorts, har varit välgörande för rasen och jag hoppas att uppfödarna fortsätter på den inslagna vägen och inte förtrötts. Kostnaderna för rasens höjande betalar sig nog i längden.

Boxern, slutligen, är en ras, som gått framåt, och det är glädjande, att hundarnas temperament inte tagit skada av förädlingen. Verkligt förnämna uppfödargrupper har visats på årets utställningar. Boxerns huvud har under de tio sista åren betydligt förändrats till det bättre, och typen i gemen har blivit jämnare. Kan sedan uppfödarna göra något för att få bort de allt för stora underbetten, som förekommer i så många fall, och samtidigt få fram den mera korrekta rygglinjen, vore mycket vunnet.

Einar Stohm.

Kennel av Ulvenklo

Till avelstjänst:

SÄTERJÄNTANS PIRAT 4452 UU

1:a ökl SKK Gävle 1946

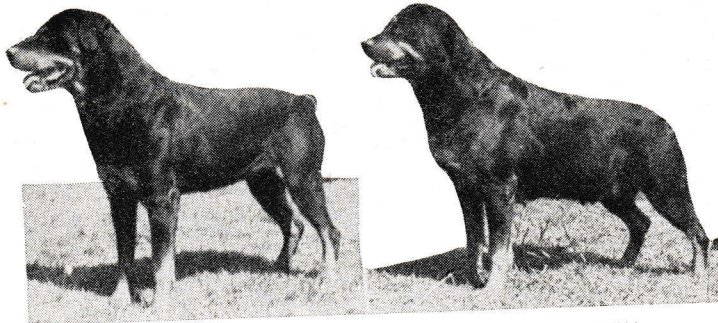
Valpar kunna påtingas

Kenneln har 5 avelstikar

Köpman **E Perneskog**, Skellefteå

Tel. 114 55 eller Nedre Bäck 3

Två rottweilerstjärnor döda

Champion Vogt

Champion Titty

En av rottweilerrasens mest betydande hundar, Vogt vom Köhlerwald, 1144 NN, har dött. Vogt föddes den 9 maj 1934 i Tyskland, varifrån han några år senare importerades av direktör Wilh Rönström och införlivades med den berömda Mär-Will's rottweilerekennel.

Vogts betydelse som avelshund är obestridlig, han nedärvde såväl sin goda exteriör som sin utmärkta karaktär. Han är fader till många av landets mera kända utställnings- och bruksprovstjärnor, bland

andra champion Ols Carr (Bucki) 407 NN, som ägs av Mär-Will's kennel, och champion Ols Buster, 735 PP, en av landets få dubbelchampions, champion Ols Ritzi (Tösen) och Mär-Will's Monkey, 836 SS, som är svensk, norsk och finsk champion.

Även champion Tittly, 2289 PP, som var en förtjusande vacker och trevlig tik, har dött. Hon var moder till bland annat Mär-Will's Mac Mahon, 801 UU, som har tre utställningscertifikat.

Widlunds Järnaffär

firar i år sin första Jul
Vi önskar Eder välkommen till vår lilla bod, där Ni finner allt i järnvaror, hushållsgeråd, verktyg, sport och leksaker och andra trevliga presentsaker

WIDLUNDS JÄRNAFFÄR

Sveavägen 140 Stockholm
Tel. 31 42 47, 32 23 77

Fina dansk-svenska

Schäfervalpar

fallna efter Sveriges förnämsta hund
Ch Nestor von der Natterburg SKKS
860 RR och den från Danmark införda
vackra tiken Hyrdegaardens Senta, Stb nr
79871, äro till salu från den 15 okt. 1946.
Valparna äro födda den 30 augusti 1946.
Hänvändelse till Förman **H Thomasen**,

Dylta Bruk, Dyltabruk
eller telefon Örebro 62000

BLIV MEDLEM AV S. B. K.!

Göteborgsavdelningen

För Göteborgsavdelningens del har det gångna året varit mycket lyckat. Vi började med det obligatoriska serietävlandet, där stort intresse visades för den av Centralstyrelsen hopkomna och fastställda och länge efterlängtade *appellklassen*, som fick sin premier här nere. Tack vare denna har vi fått många nya och unga förare.

Vårtävlingen, som var förlagd till Åsa, hade ett 30-tal deltagare. Vi gynnades av ett vackert väder, varför goda resultat uppnåddes. Dessutom inträdde en behaglig trötthet för både förare och hundar, sedan vi pumpat in den sköna Kattgattsluften i våra lungor under ett 10-tal timmar.

Kristi Himmelfärdsdag blev premierdag för den nyinspelade instruktionsfilmen, vari hundarna Kej, Lord, Nestor och Varro av Asabo fick debutera som filmstjärnor.

I juli fick vi nöjet att se vår allt i allö Sigge Sund på Västkusten, därvid han hjälpte till med filminspelningen och demonstrerade framför filmkameran hur man på mycket kort tid lär hunden vissa moment. För goda tips tacka vi vår »hundpappa» Sigge!

På Pressens dag i Göteborg hade klubben den äran att visa sina hundar för de goda göteborgarna på Heden, där mycket folk samlats. Uppvisningen blev verkligt uppskattad. I augusti hade vi även en uppvisning med 10 hundar och förare på idrottsplatsen i Mölnlycke och gjorde därmed en god propaganda för SBK.

För att stärka avdelningens kassa har vi haft ett lotteri, som — tack vare skänkta vinster — gav oss en vacker slant.

Hösttävlingen, som förlagts till Aspen mellan Göteborg och Alingsås, blev lyckad med ett 30-tal deltagare, som åstadkom goda resultat. Filmkameran var förstas med och förevigade en del av tävlingen.

Klubbens stora höstfest gick av stapeln på Coldinordens restaurang, där 100-talet

SCHÄFERVALPAR

e Ulvus von Marjaniemi 4371 UU
u Zulu 4163 UU

Polisman Sven-Erik Janze
Vinkelvägen 14, LAHÄLL

medlemmar bänkade sig kring borden. Den av avdelningens vice ordförande upptagna filmen hade sin premier och tog en körtid av 1½ timme. Prisutdelning förrättades, nidvisor förekom och lutsångare läto höra sina ljuvliga melodier, pressen höll tal för våra goda hundar och fyrfaldiga »vov-vov» utbringades. Avdelningens yngsta medlemmar — 10 till 12 år — läto i en duett visa sina talanger. Allt var som det skall vara och glädjen stod högt i tak, och vi njöto i fulla drag av vad som gavs av sång, musik och dans till sena natten.

Den 5 december avslutade vi vårt årsprogram med att inbjuda Göteborgs hundägare och hundvänner till en filmafton i Göteborgs Arbetarinstutts aula, som rymde cirka 500 personer, och lokalen var fullsatt en halv timme före den utsatta tiden. Lika många personer måste vända om hem igen, ty det var fullt. Efter ett inledningsanförande av avdelningens ordförande, dr Eric Malmström, visades propagandafilmen, som vann livligt bifall.

Till sist önska vi alla hundvänner inom SBK *En God Jul och Ett Gott Nytt År!*

Andreas.

HUNDÄGARE!

Sedan den 1 januari 1945 har försäkringsbeståndet å hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget ökat med icke mindre än 3594 st.

7500 hundar

voro den 15 november 1946 försäkrade i bolaget
En omtänksam hundägare försäkrar sin hund i

SVENSKA ÖMSESIDIGA

KREATURSFÖRSÄKRINGSBOLAGET

Riksbolag — Stiftat år 1906

Postadress: OREBERG. Tel. Vänersborg 70

som beviljat hundförsäkringar
till nedanstående premier:

Försäkringsbelopp	Arspremie
Kr. 50: —	Kr. 3: 50
» 100: —	» 7: —
» 150: —	» 10: 50
» 200: —	» 14: —
» 250: —	» 17: 50
» 300: —	» 21: —
» 350: —	» 28: —
» 400: —	» 32: —

Obs.! Premierabatt vid flerårsförsäkring

OMBUD ANTAGAS!

God jul och Gott nytt år

tillönskas av

*Ch Aia med Husse och Matte
Thor Berneck
Milly och Erik Börjes
med Barry och Dux
Birgit och Ragnar Frödin
Iris och Gösta Johansson
med Ch Thonny och King
Rodha Lindqvist
Linnéa och Oscar Persson
Brita Rosengren med Chore
Elsa Strömberg med Rita
Svärdsgårdens Kennel
Kennel av Ulvenklo, Skellefteå
Georg Welz
Harry Widgren
Ylva med Husse och Matte
Einar Öhrn med Ondra*

Ny lokalavdelning i Sandviken

Vid sammanträde den 1 december 1946 beslöts att från och med den 1 januari 1947 en fristående lokalavdelning skulle bildas i Sandviken, förslagsvis kallad »Sandvikens Brukshundklubb, lokalavdelning av Svenska Brukshundklubben».

Ordförande: Gårdsägare Henry Hedberg.
Sekreterare: Poliskommissarie Gunnar Öhman.

Kassör: Gårdsägare Carl Olsson.
v. Ordförande: Herr Fredrik Skärström.
v. Sekreterare: Fru Maj Norén.
Revisorer: Herr Evert Venngren och Herr Erik Berglund.

D:o Suppleanter: Herr Helge Sjöström och Herr Arne Persson.

VALPAR TILL SALU

e Champion Solåkers Curt (King)
234 MM u Bessie av Kolarbo 2190
UU födda den 19 oktober 1946
Sven Nilengren Telefon 47 06 97

Lyckad nattävling

Att ungdomen skall fram om det skall bli någon fart på det hela bevisade fullt och fast händelserna ute vid Stockholmsavdelningens sportstuga den 8 december 1946, då schäfersektionen hade anordnat en nattävling, vari ett 25-tal hundar och förare deltog. Tävlingen var i allra högsta grad välordnad och gick som smort och under bästa tänkbara gemyt. För arrangemangen svarade herrarna Brynolf Hansson, G. B. Gustavsson, Melvin Svensson och Knut Törnkvist. Herrarna är hjärtligt välkomna med flera sådana anordningar i tävlingsväg.

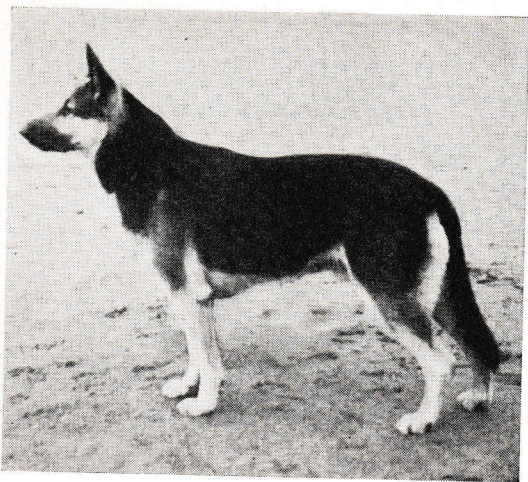
Prisbordet är ett särskilt kapitel. Nästa gång tänk på möblerna, dvs. bordet, som skall motstå tyngden. Nog kunde man misstänka att prissamlingen skulle vara stor — men ändå inte så stor som den var. Nog vet vi vilken eller vilka som bör inväljas i prisanskaffningskommittén nästa år!

Efter tävlingens slut var det anordnat pjäxdans, i vilken flertalet deltog med liv och lust, trots golvets ojämnhet. I detta sammanhang skulle jag vilja framhålla, att sådana här dansaftnar borde förekomma något oftare till fröjd och gamman för sportälskande medlemmar, som önska roa sig och sina familjer på ett inte allt för kostsamt sätt. Nog är det roligt att få träffas på våra luxuösa restauranger till luxuösa priser, men vi måste betänka, att alla medlemmarna är inte kapitalister och följaktligen inte heller har råd att kosta på sig dyra restaurangbesök. En festkommitté, sammansatt av personer, som i någon mån måste se på slantarna, bör tillsättas.

Göteborgsavdelningens lotteri

Vid dragning i Svenska Brukshundklubbens Göteborgsavdelnings lotteri år 1946 ha följande lotter utfallit med vinst: Radiomottagaren på nr 169; hundvalpen på nr 664; oljemålningen på nr 1078; presentkort à 10 kr på n:ris 924, 1204, 848, 468, 765, 1263, 964, 239, 927, 62; presentkort à 5 kr på n:ris 542, 829, 955, 855, 1429, 1171, 994, 353, 76, 425, 830, 787, 378, 1281, 202, 699, 1452, 1364, 306 och 1377.

Vinnarna torde vänligen ringa 18 44 74 innan vinsterna avhämtas. Lotterikommittén.

Mästerhems Blacky Arrow, 3844/46, äg frk Inga-Maj Utter, Ejdergatan 5, Göteborg.

Ur "Jakt & Hundsport" av M. U. Kalling saxa vi följande:

SCHAFERN

har under krigsåren fått en spridning som aldrig förr. Orsakerna därtill är många. Till Danmark kom in en mängd tyska schäfrar under ockupationen, dels till vaktjänst, dels i hopp om att de där kunde bevaras under kriget och sedermera återvända till hemlandet. Så blev emellertid inte förhållandet. De flesta — däribland många förnämliga avelsdjur, blev kvar och har högst förtjänstfullt gagnat Danmarks schäferhundsavel. I Norge skulle jag tro att liknande förhållanden ägt rum, i Finland fanns förut en god stam av rasen och den spädades ytterligare på genom den tyska militärhjälpens medhavda hundar. Hos oss har flera värdefulla importörer också gjorts, vilka redan lämnat goda spår efter sig i förbättrad typ och — som vi får hoppas — med goda inre egenskaper.

Mitt närmaste intryck av schäfern fick jag från en uppvisning på Klampenborg (Mattssons ridhus) i söndags, där Dansk Schäferhundsklubb visade 214 hundar för den engelske experten överste James Baldwin — samma man som i september hos oss sorterade de svenska schäfrarna. — Han var kallad till D. K. K.'s stora höstutställning, som skulle ägt rum 23—24 nov., men som av mellankommande hinder blev avlyst.

Översten kunde ej nås av återbudet, utan infann sig och dömde nu danskarnas schäfrar. Samlingen var ganska imponerande, om man fränsar en — i synnerhet hos tikarna framträdande — ojämnhet i såväl typ som storlek. Bedömningen var hård, första pris var sällsynt, men av tvåor och treor i öppen klass vankades många. Topphundarna var (hanhundar) importen *Chatte vom Prinzessinnenbau*, Fylgias Dagon (e. import) Wernerhus Billo och Mølletorps Boss (båda e. tysk import och halvbröder i nu nämnd oroning). Dessa fyra var svarta med ljusare tecken. Bland tikarna sattes *Nitos Perle* (cert. i Göteborg), Torshöjs Muddi, Alladins Gine och *Nitos Senta* främst. Av dessa var de tre förstnämnda halvsysstrar e. importen *Amor v. Kupfertorn* och den fjärde efter likaledes importerade *Pit vom Michelsberg*. Några få svenska hundar deltog, men fick nöja sig med lägre valörer i prislistan. Tyvärr saknades vår *Cingla II* av Trebergsklippan, *Joggi* och *Hec* av *Asabo* — vad jag kunde se, hade de säkert hävdats sin klass. Överstens smak tycktes mer luta åt de medelhöga, lättare hundarna med god substans och benmassa. De »krypande», lågbenta och ofta i bakhasen övervinklade, var ej hans likör. Spännande var att se att den nu 9-åriga

Baldur v. Befreiungsplatz (segrare i Stockholm SKK) åkte ned till andra pris i öppen klass! Men så såg han nu också betydligt passé ut.

Schäferhundsklubben i Danmark räknar f. n. 1500 medlemmar och är därmed den ojämförligt största specialklubben i Norden. Det gäller för dem att inte överproduktionens spöke, degenerationen, allt för snart får sticka upp sitt drak huvud! Det bör dock här erkännas att vid denna danskarnas generalmönstring av schäfermaterialelet hundarna föreföll fria från nervösa depressionssymptom. På de flesta händer visades också hundarna väl upp. Lugn och ordning rådde, trots stor publikfrekvens.

I "BRUKSHUNDEN"

— brukshundsklubbens pigga tidsskrift, vars häfte 9—10 just nu nått mig — får man en god överblick över vår nuvarande representation av de raser, som denna klubb ägnar sin särskilda omvårdnad. Det är alltid av intresse att se hur objektiva prisdomare från andra länder ser på vårt avelsmaterial. Illustrationerna av förekommande exteriörfel bör av allmänheten beaktas. Bilden av årets vinstrikaste boxer som försättsplansch är verkligen god — så skall en hund fotograferas.»

Träningsintresserade se hit!

Annandag Jul samlas vi tävlingssugna ägare till hundar av *alla raser* — med hundar — till en liten träningstävling vid sportstugan vid Helenelund.

Samling kl. 08.30.

Anmälningstiden utgår den 23/12 1946. Anmälan per telefon 35 20 73 och 28 13 75.

Kaffe och varm korv serveras.

Alla hjärtligt välkomna både trubb- och smalnosiga — vi mena hundar!

Schäfersektionen

Importerade dobermannpinscherhunden FLEURIES POJKEN (Rudi) 224 XX, e Fleuries Tom, Ask HSB 7834, u Isa von der Hanseatenburg, Dsk HSB 65860, uppf herr Gerh Refsgaard, Köpenhamn, står till avelstjänst.

Nackaskogens Kennel

inneh. Gunnar Svensson

Nackanäsvägen 68, Nacka. Tel. 16 08 01

Kadett's Komet (Rei) i sällskap med sin husse, polisman Knut Krantz, Stockholm, som den 25/1 1947 fyller 50 år. Vi gratulera!

Schäferhunden

Hec av Åsabo 2282 SS, som erhöill 1:a ökl, 2:a skl, hp, SBK Borås 16.6 1946, 1:a ökl, 2:a skl och pris för bästa svenskfödda schäfer SKK Malmö 5—6.10 1946 och 1:a ökl, 2:a skl samt direktör Sven Rosengrens vandringspris för bästa svenskfödda schäfer, står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift kr. 100:—.

Dr E. Malmström

Mölnadal. Tel. 270533

Den utomordentliga tävlingstiken Cora, äg herr Knut Westin, har avlivats.

Draghundsägare!

Vi erbjuder Eder en nykonstruerad draghundsele. Selen är tillverkad och utprovad av en av Norrbottens föregångsmän inom draghundsporten R Westin. Denna sele modell Westin betingar ett pris av 45 kr. exkl. oms. och finnes i tre storlekar. Vi lagerföra dessutom selar i prisl. 29 kr. och 42 kr. Tävlings- och barnpulkor, koppel, halsband, Deltaplex m.m. Allt i stor sortering.

Nisses Sportaffär

Boden - Tel. 1005

Rottweilerh. ch. Ray, SKKS 601 TT står till avelstjänst.

Äg. *Herr Oscar Persson*, Sägargat. 8, 4 tr., *Stockholm*. Tel. 41 95 43.

SCHÄFERVALPAR

födda den 4 juli 1946

e Auto av Trebergsklippan 385 SS

u Silja 2727 UU

Tel. Söderhamn 96095

Gynna Annonsererna!

Champion Ols Buster, 735PP, som är en av landets utställnings- och bruksprovschampion (Dubbelch.) står till avelstjänst för passande tikar.

Äg. Herr Gösta Ols-son Ols Kennel, Tegnebyvägen 12 Ängby
Tel. 37 17 13

KENNEL

av

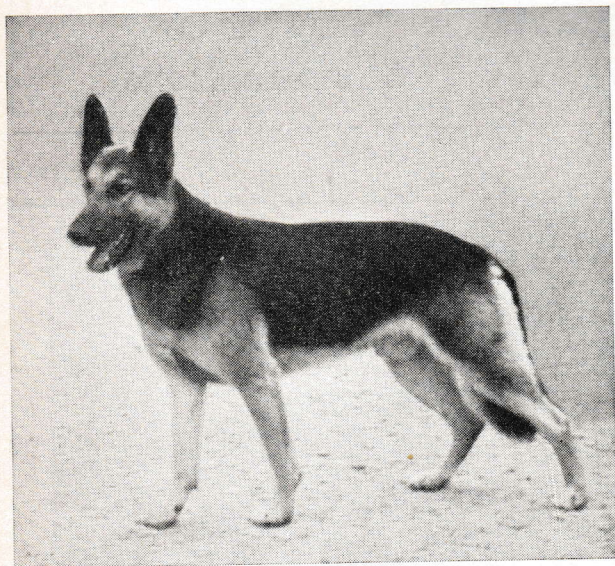
ÅSABO

Sveriges största uppfödare
av schäferhundar

Direktör H Andreassons, Mölndal, importerade schäfer, *Joggi von der Elfenwiese*, 1:a skl, cert, CACIB och hp.

Kenneln förfogar över två av landets
förmämsta importerade avelshundar,
Champion Nestor von der Natterburg och
Joggi von der Elfenwiese. Valpar till salu.
Äg direktör Henrik Andreasson, Lyftabro,
Frillesås. Tel. Gbg 27 03 17.
Hundgården, tel. Frillesås 68

Hec av Asabo 2282 SS, äg dr Eric Malmström, Mölndal,
blev 2:a i skl o erövrade dir Rosengrens vandringspris.

Direktör H Andreasson
på »sin mammas gata»

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1946

Lösnummerpris 1 krona